

De Vrouw in het christendom

door PF v.d Meer jr.

Dit is uitgave no. 688 van het Lage Landen Leerhuis 07-03-2013

www.pentahof.nl

In deze brochure zullen we eens gaan kijken hoe de kerkvaders vroeger over de vrouwen dachten en wat voor gevolgen dat destijds en nu nog heeft binnen het christendom. Ook zullen we gaan onderzoeken hoe in het boek de Bijbel over vrouwen wordt gedacht en wat voor gevolgen dat heeft voor de vrouwen in het dagelijks leven en hun omgang met mannen.

Volgens de heilige kerkleraar Augustinus is de vrouw niet naar Gods evenbeeld geschapen en in 585 beweerde een Frankische bisschop op het concilie van Macon dat vrouwen de naam mens niet verdienen. Maar alleen omdat ze kinderen voortbrengt, kon de vrouw gered worden, zoals we ook kunnen lezen in de op Paulus naam vervalste eerste brief aan Timotheus: 'Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren' (1Tim. 2:15). Kinderloosheid van leken achtte men nog lang een schande, abortus nog in onze tijd een misdaad. Voor de kerkvaders gold de vrouw als 'vaatwerk der zonde', de heilige Augustinus noemde haar 'een vuilnisput', Origenes 'de sleutel der zonde', Hieronymus 'het pad der ongerechtigheid', 'de poort van de duivel', 'de weg der boosheid', terwijl de Noord-Afrikaanse ketterjager Tertullianus schreef: 'vrouw, gij moet voor altijd rouw dragen, onder lompen bedekt lopen en gebukt gaan onder boetedoening, opdat gij uw schuld zoudt kunnen terugbetalen, die ontstaan is door het ten val brengen van de mensheid... gij als eerste hebt de goddelijke wetten overtreden'. Hoewel God had bevolen 'Weest vruchtbaar' achtte hij geslachtelijk verkeer zondig. Hij hield het huwelijk voor onrein en bekommerde zich niet om het uitsterven van de mensheid, omdat het einde van de wereld toch op komst was. Niet voor hem onder deed Clemens van Alexandrië die beweerde: 'Alle vrouwen moesten van schaamte sterven bij de gedachte vrouw te zijn'. Ook de heilige Johannes Chrysostomos toonde zijn vrouwenhaat toen hij in zijn commentaar op Mattheus 19 beweerde: 'het is niet van nut om te trouwen. Wat is de vrouw anders dan de vijandin der

vriendschap, een onontkoombare straf, een huiselijk gevaar, een amusant nadeel, een natuurplag onder het mom van een mooi masker?' en ook: 'Onder alle wilde dieren is er geen dat schadelijker is dan de vrouw'.

Hoe de heilige geest bij de bevruchting van Maria, die van al het seksuele wordt vrijgepleit, te werk is gegaan, weet de heilige Ambrosius precies te vertellen. Deze kerkleermeester beweerde dat de heilige maagd via haar oor zwanger werd gemaakt: 'Maria per aurum impregnata est.' Dezelfde heilige had ook gezegd: 'De vrouw moet haar hoofd bedekken, omdat ze niet het evenbeeld van God is'. Volgens Augustinus krijgen maagdelijke kinderen een betere plaats in de hemel dan hun ouders. En de heilige Cassianus, een tijdgenoot van Augustinus, beschouwde het huwelijk als ontucht. Kassian!

Middeleeuwse geestelijken deden dergelijke uitspraken. De om zijn 'ontologisch' godsbewijs zo geprezen en hoog geachte heilige Anselmus, aartsbisschop van Canterbury (1033-1109), schreef in zijn gedicht Over de ijdeheid der wereld: 'De vrouw is een zoet kwaad; ze breekt de mannelijke kracht door haar listrijke liefkozingen... Niets schadelijker is er dan de vrouw, door niets richt de boze meer mensen te gronde dan door de vrouw. Op duizenderlei wijze vat de vrouw ons aan, en velen te verderven geldt haar als groot voordeel... O herders, houdt de wolven verre! De vrouw is de dood van de ziel. Geloof mij broeders, iedere getrouwde is ongelukkig; heeft hij een lelijke vrouw, dan haat hij haar; heeft hij een mooie vrouw, dan vreest hij de echtbrekers; wordt ze zwanger, dan vreest hij dat het kind niet zijn kind is. De vrouw deinst voor niets terug...'

De heilige Bernard van Clairvaux (1090-1153) vond dat de mens door de boze lust tot de vrouw zelfs nog onder de zwijnen wegzonk. Hij schreef: 'Het is moeilijker met een vrouw te leven dan een dode tot leven te wekken.' Evenals tal van andere heilige vrouwenhaters was deze prediker van de tweede kruistocht een

vurig Mariavereerder: de heilige maagd zou hem zelfs haar borst hebben geboden om hem met haar melk te laven. In zijn preek Super Missus est had hij het over 'een God die de moedermelk zuigt en zijn engelachtig wezen behoudt.' Andere bekende vereerders van de heilige maagd waren de heilige Vincentius Ferrerius (1350-1419) en de heilige Bernardinus van Siena (1380-1444) die zich in hun preeken keerden tegen de joden en ketters. Alleen de man is naar het beeld en de gelijkenis van God gemaakt, zo verkondigde (in de voetstappen tredend van Ambrosius, Augustinus en Johannes Chrysostomos) Thomas van Aquino (13e eeuw), die de vrouw met vuiligheid vergeleek en een groot bewonderaar was van de filosoof Aristoteles voor wie de vrouw als een 'onvolledige man' gold en een wezen was met een zwak verstand. Dat er ondanks dat de heilige Thomas de vrouw als een 'mislukte man' beschouwde, toch meisjes werden geboren, wijt deze grote theoloog aan de 'venti australes', de vochtige zuidwinden, die kinderen met groter watergehalte (meisjes) zouden veroorzaken. Hij beweerde dat de vrouw het lichaam van de man brengt in 'een slavernij die erger is dan elke andere' en vond het beeld van God wel in de man maar niet in de vrouw terug. Ze heeft alleen betekenis voor de voortplanting van de mensheid, maar deze houdt op in de hemel, waar geen verschil in sekse, meer is. Omdat haar onderscheidingsvermogen zwakker is dan dat van de man, is de vrouw hem van nature onderworpen. 'Het volle burgerrecht komt de vrouwen niet toe,' aldus Thomas. Op grond van haar minderwaardigheid mag de vrouw geen priesterschap bekleden en ze wordt dan ook uit elke liturgische of pastorale functie geweerd. De kerkleermeester Bonaventura (13e eeuw) noemt de vrouw 'stinkend'. De augustijner monnik en hoogleraar in de godgeleerdheid Gottschalk Hollen (15e eeuw) beweerde: 'Door echtbreuk zondigt de man zwaarder dan de vrouw wegens zijn drievoudige verhevenheid boven de vrouw: ten eerste staat de man dichter bij God dan de vrouw, ten tweede is hij sterker dan de

vrouw, ten derde heeft hij meer wil en verstand dan de vrouw. De man is namelijk rechtstreeks door God geschapen, de vrouw slechts indirect door de man. Vleselijke begeerte is de eigenschap die de vrouw eigen is... Van haar voetzool tot haar schedel is er geen plaats aan de vrouw die niet een valstrik van de duivel is om de zielen te vangen'. In een der boeteboeken wordt beweerd dat 'in de vrouw de bronnen der zonde verborgen liggen'. Dergelijke uitspraken waren alleen mogelijk onder invloed van de in Europa geïmporteerde opvatting volgens welke de vrouw handelswaar is die men tegen kamelen en ezels kan ruilen.

De heilige kerkvader Hiëronymus had eens beweerd: 'Niets is onreiner dan een vrouw tijdens haar ingesteldheid; wat zij aanraakt, maakt ze onrein.' Hij had ook gezegd: 'Nadat ik mijn moeder onder de voet gelopen heb, volg ik Christus na.' In de Middeleeuwen mocht de vrouw (ook de non) op veel plaatsen ten tijde van haar maandstonden niet in de kerk komen; in de Roman de la Rose (1280) verschijnt ze als de belichaming van alle zonde en in de heksenprocessen overtreft ze bijna de duivel in diens boosaardigheid. 'Wanneer u een vrouw ziet, denk dan dat ze de duivel is, zij is een soort hel,' aldus paus Pius 2 (1458-1464), vader van twee kinderen die, zich beroepend op Augustinus, verklaarde dat de kerk niet kan bestaan zonder een geordend bordeelwezen.

Ook na de Middeleeuwen gold de vrouw als bron van de zonden. De Straatsburgse kanselredenaar Geiler von Kaiserberg (begin 16e eeuw) meende in de kromheid van Adams rib de verklaring te moeten zien van de praat- en tegenspreekzucht van het vrouwelijke geslacht en Luther beschouwde haar als een 'half kind' en 'een dol dier' dat alleen de eer toekomt 'dat wij allemaal door de vrouw geboren worden.' 'Alle boosheid is klein vergeleken met de boosheid van de vrouw,' zo werd vastgesteld op de synode van Tyrnau in 1611.

Nog in 1672 verscheen in Wittenberg een Luthers geschrift met de titel *Foemina non est homo* (de vrouw is geen mens). En in de

christelijke kunst vormen de bijbelse ongehoorzaamheid van vrouwen en vrouwenlisten waarvan mannen het slachtoffer waren, geliefde thema's: Eva verleidt Adam, de vrouw van Lot wordt door God in een zoutpilaar veranderd omdat ze omkeek naar Sodom en Gomorra, de vrouw van Potifar tracht Jozef te verleiden, Delila brengt Simson ten val, Salome bewerkt de dood van Johannes de Doper. Het waren vrouw-onterende opvattingen die de kerk aan onze voorouders trachtte op te dringen. Om de vrouw te vernederen moesten de wetten worden veranderd, wat dan ook geschiedde door de invloed van de geestelijkheid op de overheid. Nog volgens de Lex Salica (omstreeks 500) bezaten de Germaanse vrouwen erfrechten, maar in de herziene uitgave van ongeveer 300 jaar later, de zogenaamde Lex Salica Emendata, zijn deze bepalingen door Karel 'de Grote', een kerkelijk werktuig, geschrapt. In de daarop volgende jaren kwamen miljoenen vrouwen achter kloostermuren terecht waar ze een boetvaardig en onvruchtbaar leven moesten slijten.

Na de vervanging van het Germaanse door het Romeinse recht kwam de vrouw geheel onder het gezag te staan van de man; hij kon vrijelijk over haar goederen beschikken. En in onze tijd is er in vele opzichten niet veel veranderd: de alleen-zaligmakende kerk die slechts eeuwige waarheden verkondigt en zich schuldig heeft gemaakt aan de bijna 2000-jarige discriminatie van de vrouw, duldt geen vrouwen in ambten als dat van pastoor, bisschop, kardinaal of paus. Evenals bij de boeddhisten geniet de non minder rechten dan de monnik. Dat de vrouw in de niet-kerkelijke maatschappij langzamerhand meer rechten verwierf, is zeker niet aan het christendom te danken. Het zou nog tot de twintigste eeuw duren dat ze stemrecht verkreeg, in Nederland in 1919, in Frankrijk in 1945, in België in 1948 en in Zwitserland pas in 1971 op federaal niveau, op kantonaal en gemeentelijk niveau nog later.

Paulus weerzin tegen het seksuele was niet alleen gegrond op de minderwaardigheid van het zogenaamde zwakke geslacht in het Oude testament, maar werd bovendien gevoed door zijn perverse afkeer van vrouwen die later door de christelijke kerk is overgenomen die de geslachtsangst bevorderde, haar geestelijken het celibaat voorschreef en de vrouwen geen toegang tot priesterlijke ambten verleende. Ze mocht bijvoorbeeld niet dopen. Dit alles heeft geleid tot de geveinsde preutsheid, huichelarij, ascese, verdringing van seksuele gevoelens en andere tegennatuurlijke neigingen der priesters alleen uit psychopathologisch gezichtspunt zijn te verklaren. Deze geestelijkheid kastijde niet alleen zichzelf, doch dwong ook weeskinderen, zelfs van vijf jaar en jonger, de kuisheidsgelofte af te leggen en hun intrede te doen in kloosters, zodat ze hun gehele leven 'rein' konden blijven. Toch bleken veel kloosterlingen seksuele behoeften te koesteren. Dit wist reeds kerkvader Augustinus die eiste dat vrouwenkloosters zo ver mogelijk van de verblijfplaatsen van de mannelijke kloosterlingen verwijderd moesten zijn. In het tijdperk van de renaissance stonden sommige nonnenkloosters bekend als bordelen. Later vond men in een kloostervijver te Rome ongeveer 6000 schedels van babies. De kerkvaders zagen over het hoofd dat onthouding geen einde betekende aan de begeerte die ze als even zondig beschouwden als seksueel verkeer indien dit niet het voortbrengen van kinderen tot doel had.

Vóór de invoering van het christendom zagen onze voorouders niets zondigs in seksualiteit. Pas de kerstening bracht het zondegevoel met zich mee, ontnam de vrouw haar vrijheid en rechten en de man zijn achting voor de vrouw: reeds in de vijfde eeuw kreeg aan het hof van de zo juist gekerstende Merovingen de vrouw de rol van maitresse toebedeeld. Ze werd monddood gemaakt, vernederd tot dienares. Haar edele taak van moeder werd

als resultaat van de zonde voorgesteld; geboren worden betekende voortaan 'in zonde ontvangen' zijn. Binnen de kloostermuren hebben vele vrouwen getracht de onnatuurlijke 'reinheid' te behouden, omdat daarbuiten overal de duivel op de loer zou liggen. Zwangerschap en gehoorzaamheid aan een echtgenoot, die als gevolgen van de zonde golden, kon een vrouw alleen voorkomen door celibitair, dus als non, te gaan leven.

Uit de oudste schriftelijke bronnen over de vrouw bij de Germanen, namelijk de *Germania* en *Historiae* van Tacitus, blijkt nergens iets van een minderwaardige positie van het zogenaamde zwakke geslacht of van een straf die bestaat uit het kinderen-baren met smart. In tegenstelling tot de kerkvaders die haar als 'het vaatwerk der zonden' beschouwden, zegt Tacitus dat er 'iets heiligs' in de vrouw woont. Ze was bij onze voorouders 'de hoeksteen van de sibbe (familie)', de moeder, de behoedster en beheerster van huis en hof. Volgens deze geschiedschrijver was het huwelijk bij de Germanen heilig.

Verhouding vrouw/ man.

Onze hedendaagse Bijbel is een boek waarin het patriarchale de boventoon voert en vooral mannen een hoofdrol spelen. Het vrouwelijke is eruit weg gelaten zoals het Evangelie van Maria. Verhalen over vrouwen die in de bijbel en in de geschiedenis van het christendom een actieve en opstandige rol vervulden, zijn doodgezwegen en verminkt doorgegeven door ze aan te passen aan het beeld dat kerkelijke leiders wenselijk vinden voor vrouwen.

In het boek de Bijbel staan de tien geboden waarin het patriarchale duidelijk naar voren komt, zie blz. 132 - 133. In de Bijbel leest u wetten wat een man moet doen als hij zijn vrouw verdenkt van

overspel. Maar wat moet een vrouw doen als zij haar man verdenkt van overspel?

-Volgens het boek de Bijbel is er nog wel een oprechte man te vinden, al is het maar één uit duizend, maar een oprechte vrouw vindt je niet. *En ik vond een bitterder ding, dan de dood: een vrouw, welker hart netten en garen, en haar handen banden zijn; wie goed is voor Gods aangezicht, zal van haar ontkomen; daarentegen de zondaar zal van haar gevangen worden. Ziet, dit heb ik gevonden, zegt de prediker, het ene bij het andere, om de sluitrede te vinden; dewelke mijn ziel nog zoekt, maar ik heb haar niet gevonden: een man uit duizend heb ik gevonden; maar een vrouw onder die allen heb ik niet gevonden (Pred. 7:26-28).*

-Als er zich een mooie vrouw onder de krijgsgevangenen bevindt mag men deze mee naar huis nemen om haar uit te proberen. Mocht ze niet bevallen dan moet men haar de vrijheid teruggeven. *En gij onder de gevangenen zult zien een vrouw, schoon van gedaante, en gij lust tot haar gekregen zult hebben, dat gij ze u ter vrouwe neemt; Zo zult gij haar binnen in uw huis brengen; en zij zal haar hoofd scheren (waarom? Dit is zeer vernederend), en haar nagelen besnijden. En zij zal het kleed harer gevangenis van zich afleggen, en in uw huis zitten, en haar vader en haar moeder een maand lang bewenen; en daarna zult gij tot haar ingaan, en haar man zijn, en zij zal u ter vrouwe zijn. En het zal geschieden, indien gij geen behagen in haar hebt, dat gij haar zult laten gaan naar haar begeerte (Deut. 21:11-14).* Is dit geen vorm van prostitutie of verkrachting? En God zou dit toelaten? Waar is de heiligheid van het huwelijk? Hoe gaat u dit uitleggen aan uw kinderen?

- God gebied alle kinderen te doden behalve de meisjes die nog maagd zijn, die mogen de Israëlieten voor zichzelf houden. *Nu dan, doodt al wat mannelijk is onder de kinderkens; en doodt alle vrouw, die door de bijligging des mans een man bekend heeft. Doch al de kinderen van vrouwelijk geslacht, die de bijligging des mans niet bekend hebben, laat voor ulieden leven (Num. 31:17).*

Mochten de Israëlieten zich dus vermengen met maagden van andere volken? Wat voor God is dit die dit aan het volk gebied?

-Leest u ook eens in Gen. 19:8 en Rich. 19:22 hoe de vrouwen en kinderen worden gezien als bezit van de man waarover hij naar eigen inzicht kan beschikken. Hoe Lot zijn dochters ter beschikking stelt aan een groep wellustige mannen en dat de Bijbel dit niet afkeurt wat blijkt uit 2Petr. 2:7-8 waarin Lot als een rechtvaardig iemand beschreven wordt. Als uw kinderen met vragen komen aangaande Lot en zijn dochters, hoe gaat u dit dan uitleggen?

-Volgens Deut. 24:1 mag een man zijn vrouw wegsturen als hij haar gedrag onbehoorlijk vond, andersom niet.

Dit zijn enkele voorbeelden uit het oude testament van de patriarchale Bijbel.

Lees ook eens hoe Paulus de vrouw verlaagd en vernederd tot een minderwaardig schepsel in al zijn geschriften. Dit is toch verschrikkelijk en mens onwaardig!!!? (Lees vooral het boek van de Zuid-Afrikaanse dominee Ben Maree: Paulus en sy veldstoeltjie. In dit boek wordt duidelijk uiteengezet wie of Paulus werkelijk was).

-Waarom mag een vrouw geen vlechten in het haar? 1Tim. 2:9

-Waarom moet een vrouw stil zijn? Mag zij haar mening niet laten horen? Vers 11

-Waarom mag een vrouw een man niets leren? Zou een man niets van een vrouw kunnen leren? En waarom moet zij als een hondje achter haar man aanlopen? Vers 12

-Is Adam niet verleid geworden? Adam is ook wel degelijk in overtreding geweest, zie vers 14. Leest u ook maar eens hoe gemakkelijk Petrus verleid kon worden om leugenachtige antwoorden te geven aan een vrouw (Matt. 26).

-Is de enige taak van een vrouw kinderen baren? Kan zij alléén maar zalig worden door kinderen te baren? Vers 15

-Moet een vrouw in alles onderdanig zijn aan haar man (Ef. 5:24)? Ook als die man overspel, incest of geweld pleegt?

-De man is immers niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om de man (1Kor. 11:7-9). Wat is dan een man zonder een vrouw? Hoe zal een man alleen nageslacht voort brengen? De vrouw is dus van evenveel belang en waarde als de man in het voort brengen van nageslacht.

Volgens 1Kor. 11:3,9 en Ef. 5:22,23 is de man het hoofd der vrouw. Dit wijkt nogal af van hetgeen in Genesis 1:27 staat, dat de vrouw én man evenbeeld van God zijn. Het wijkt ook af van Gal. 3:28 waarin man én vrouw één zijn. Het wijkt ook nogal af van hetgeen in Gen. 2:24 staat, namelijk dat ze tot één vlees zouden zijn.

-Waarom is de man een beeld van de heerlijkheid Gods en de vrouw niet? (1Kor. 11:7) Dit wijkt ook nogal af van Gen. 1:27 waarin man én vrouw het evenbeeld van God zijn.

-Welke wet zegt dat een vrouw in de gemeenten moet zwijgen (1Kor. 14:14-35)? Waar zegt het oude testament of Jezus dat het lelijk voor een vrouw is om te spreken in de gemeente?

-Ten aanzien van het huwelijk stelt Paulus dat het beter is vrijgezel te blijven en zelfbeheersing in acht te nemen. Lukt dit niet, dan is het beter te trouwen dan te branden (1Kor. 7:9). Wat moet je nu, trouwen of vrijgezel blijven? Hoe kan Paulus eigenlijk beweren dat het beter is om met opzet vrijgezel te blijven, het huwelijk is toch een scheppingsinstelling? God schiep de mens als vrouw en man. Het is iets natuurlijks dat vrouw en man een verbond samen sluiten en kinderen voortbrengen. Zo heeft God het gewild. Daarom is het verkeerd om niet te trouwen, ja, zelfs tegen-natuurlijk.

-Volgens Paulus is het goed om geen vrouw aan te raken (1Kor. 7:1). Hoe kun je dan nageslacht verkrijgen?

-Volgens 1Kor. 7:27 moet je niet trouwen, maar in 1Tim 4:2,3 zegt Paulus dat diegene die mensen verbied om te trouwen, een leugenspreker is. Dus Paulus zegt van zichzelf dat hij een leugenspreker is.

Dit zijn enkele van de vele zelf uitgedachte wetjes en regeltjes van Paulus. Zo zegt Paulus ook dat de vrouw het hoofd moet bedekt houden en dat het een oneer is voor een man om lang haar te dragen (1Kor. 11). Waar leest u dit in het Oude Testament? Simson droeg lang haar als teken van zijn Nazireerschap waaruit hij zijn kracht ontving. En hoe worden de bijbelse figuren altijd afgebeeld? Hoe wordt Jezus altijd afgebeeld? Juist, met lang haar en....een baard! Zo zien we dat Paulus (die zichzelf onterecht apostel noemt) van allerlei uiterlijke wetjes en regels verzonnen heeft, waarop ons hedendaags uiterlijk gericht christendom haar godsdienst bouwt. En, o wee als een man lang haar heeft of een baard. Dan word je gelijk bestempeld als wereldgelijkvormig zijnde. Maar wat hebben wij gelovigen met de wereld te maken? **Wij hebben met God te maken, met Hem alléén! Leef dan uw leven voor Hem alléén!** Hoe komt Paulus aan al deze wetten? Paulus was voor zijn bekering een Farizeeër. Farizeeërs leven vanuit de kabbala. Wat is de kabbala? Niets anders dan Joods mysticisme en dat is weer verbonden met diepe vlakken van occultisme. Waarschijnlijk heeft Paulus veel vanuit zijn vroegere occulte leven meegenomen naar het evangelie wat hij verkondigde. Want van God zijn al die wetten die Paulus instelde niet afkomstig.

Kijk eens naar Debora in Richteren 4. Zij was profetes en richter over Israël. Ze wordt zelfs een 'moeder in Israël' genoemd. Weet u wat het van een mens vraagt om richter te kunnen zijn? Dit is een zeer zware taak en vereist zelfbeheersing, zelfverloochening, overgave en vertrouwen op JHWH. En dat is niet alléén weggelegd voor mannen. Ook een vrouw kan dat wel degelijk, zoals hieruit blijkt. Israël verkrijgt de overwinning in Richteren 4, door een vrouwenhand. Leest u maar hoe dapper en moedig deze vrouwen (Debora en Jael) waren. En wie wierp een stuk van een molensteen op Abimelechs hoofd (Rich. 9:53)? En welk een moed en vastberadenheid toonde de vrouw die Jonathan en Ahimaaz

verborg in de put (2Sam. 17) en zodoende hun leven redde als mede het leven van David? Door wie werd Jezus gezalfd (Mark. 14:3-9)?

Leest u ook eens de geschiedenis van Esther en Hanna. Is hun handelen geen toonbeeld van moed, inzicht, vertrouwen, getrouwheid, zelfovergave en zelfverloochening? Wat is daarom een man méér dan een vrouw? Of een vrouw méér dan een man?

Het boek de Bijbel zet vrouwen neer als rechtloze, onreine en niet te vertrouwen wezens die zich in alles moeten onderwerpen aan de man. Wat is het gevolg van de mannelijk gerichte Bijbel en al Paulus zijn beweringen omtrent het vrouwelijke geslacht? Het gevolg is dat wij nu al eeuwenlang, een door mannen beheerste samenleving hebben. Dit noemt men ook wel het patriarchale tijdperk.

De geschiedenis van de christelijke visie op vrouwen is vaak niet verheffend geweest. Er zijn enkele uitzonderingen geweest, bijvoorbeeld in de manier waarop Jezus en zijn volgelingen vrouwen respecteren en een plaats gaven die toen roldoorbrekend was. Toch is over de gehele linie steeds de superioriteit van de man benadrukt en werden vrouwen als minderwaardig afgeschilderd. Men zag het huwelijk en seksualiteit als iets minderwaardigs. Het behoorde tot het lagere natuurlijke leven. Hierin heeft de mening van Augustinus een grote rol gespeeld. Augustinus zag seksualiteit als iets minderwaardigs, iets zondigs, ook de seksualiteit binnen het huwelijk. Een aantal citaten van invloedrijke mannen uit de kerkgeschiedenis illustreert dat duidelijk:

- *'Het geeft een vrouw geen pas in de kerk te spreken, hoe bewonderenswaardig of heilig wat zij zegt ook mag zijn, want het komt uit vrouwelijke lippen.'* (Origenes)

- *'De vrouw is een toevallig en onafwezen, een soort mislukte man. Onveranderlijk staat vast dat de vrouw bestemd is onder de heerschappij van de man te leven en dat zijzelf geen enkele macht bezit.'* (Thomas van Aquino)

- *'Mannen hebben brede schouders en smalle heupen. Daarom hebben ze ook meer verstand dan de vrouwen, die smalle schouders hebben en brede heupen en een breed achterwerk. Want zij horen thuis te blijven, in het huis te zitten, het huishouden te doen, kinderen te baren en groot te brengen.'* (Luther)

- *'De zon en de maan zijn beide scheppingswerken van God, maar de zon is fraaier en geeft de maan zijn licht.'* (Calvijn over het verschil tussen man en vrouw)

- *'God is zo mannelijk dat wij vergeleken met Hem allemaal vrouwelijk zijn.'* (C.S. Lewis)

- *'Het mannelijke denken is, afgezien van alles, compleet in zichzelf. Hij leidt, zij volgt. Hiertegen rebelleren is zonde.'* (Karl Barth)

- *'Niet alleen, stelde Aristoteles, heeft de man meer hersens dan de vrouw, het gehele vrouwelijke lichaam is als het ware blijven steken in de kindertijd. Het is onvoltooid en onvolmaakt.'*

- *'Dochters van Eva, Gods oordeel werkt nog steeds door over jullie soort. Jullie zijn schuldig! Jullie zijn de invalspoort van de duivel. Jullie hebben het eerste goddelijke gebod genegeerd. Terwijl de duivel niet bij machte was hem aan te vallen zijn jullie het ook die alle moeite deden om hem (de man) over te halen. Jullie hebben het beeld van God, de man... verbrijzeld'. Aldus Tertullianus*

- *'De vrouw is ongeschikter voor de deugdzaamheid dan de man omdat ze meer vloeistof bevat dan de man. Een eigenschap van vloeistof is nu: eenvoudig op te nemen en moeilijk vast te houden. Vloeistof is moeiteloos te beroeren. Het is daarom dat vrouwen wispelturig en nieuwsgierig zijn... De vrouw is een mislukte man en bezit vergeleken met de man een gebrekkige en foutieve natuur. Daarom is zij onzeker van zichzelf.'* Aldus Albertus Magnus.

Het zijn voornamelijk deze en vele andere soortgelijke opvattingen die door de christelijke kerkvaders in de Middeleeuwen werden uitgewerkt en eeuwenlang hebben gezorgd voor een onevenwichtig

beeld ten aanzien van het gelijkwaardige van het vrouwelijke en mannelijke. Uit de geschiedschrijving blijkt dat vrouwen als groep steeds onderdrukt geweest zijn. De westerse geschiedenis toont ons de vrouw als het slachtoffer van heksenverbranding en als het voorwerp van gedwongen uithuwelijking. Als kind is ze het bezit van vader, als vrouw het bezit van haar echtgenoot. Wettelijk werd de vrouw onmondig verklaart en kon slechts beperkt onderwijs genieten. Het was haar verboden om zelf geld te verdienen, te bezitten of te beheren. En van politieke macht werd ze radicaal uitgesloten. Dit zijn enkele voorbeelden van de ‘vrouwelijke conditie’ door de geschiedenis heen.

Onze maatschappij is eeuwenlang beheerst door de patriarchale (mannelijk) ideologie. De in die ideologie geldende waarden en normen legitimeren de verhoudingen tussen mannen en vrouwen en tussen ouders en kinderen. De vanuit die ideologie ontstane opvattingen, regels en wetten dienen vooral de belangen van mannen. In een patriarchale maatschappij vinden mannen het normaal dat zij bepalen hoe taken en rollen tussen mannen en vrouwen verdeeld horen te zijn en welke eigenschappen er bij vrouwen horen. Zo kunnen de mannen heersen over de vrouwen. Er is hier sprake van machtsongelijkheid. Het gevolg van deze machtsongelijkheid is dat de één zichzelf verhoogt boven de ander, en daardoor de ander vernedert als een minderwaardig persoon. Daarom heeft de patriarchale rolverdeling grote invloed op het veroorzaken van seksueel misbruik in de gezinnen en de samenleving. Incest vind veelal plaats in al die gezinnen waarin deze patriarchale ideologie als normaal wordt gezien. De man misbruikt dan zijn macht om vrouw en kinderen te laten doen wat hij wil. In de patriarchale ideologie hebben mannen in het huwelijk recht op seksualiteit en hebben vrouwen de plicht om daaraan tegemoet te komen. Het is in deze gezinnen ook vanzelfsprekend dat vader als ‘heer des huizes’ door vrouw en kinderen op zijn wenken bediend wordt en dat iedereen rekening houdt met zijn wensen. Het zijn mannen die geen enkele aandacht hebben voor de

behoefte van hun vrouw, zelden tot nooit enige zorgzaamheid naar haar toont en voornamelijk druk is met zijn eigen carrière. In sommige situaties gaat het zover dat de vrouw zich laat kleineren en minderwaardig maken. Maar ondanks dat kijkt de vrouw toch tegen haar man op en bewondert zijn daadkracht en doorzettingsvermogen. Overigens is de man niet veel beter af, aangezien hij volledig afhankelijk is van haar zorgzaamheid en vaak nog niet eens in staat is om een fatsoenlijke maaltijd voor zichzelf te bereiden. Toch leggen deze mannen op een dwingende manier hun stemmen en opvattingen op aan vrouwen en kinderen. Zij vinden het belangrijk om hun macht tegenover vrouw en kinderen voortdurend te tonen en te handhaven. Door op deze manier het gezin te overheersen voelen zij zich een ‘echte man’. Veelal zijn dit botte en lompe mannen die gekozen zijn door lieve, zachte vrouwen. De vrouw dient ervoor te zorgen dat vader lichamelijk, emotioneel en seksueel aan zijn trekken komt. Een moeder die zich ‘als een echte vrouw’ gedraagt is zorgzaam, dienstbaar, inschikkelijk en niet humeurig. Een moeder die in haar opvoeding geleerd heeft zich zo te gedragen, en door haar omgeving en traditionele patriarchale kerkelijke verkondiging daarin aangemoedigd wordt, staat machteloos tegenover een vader die misbruik pleegt met hun dochter of kleinkind. En de vader troost zichzelf met de gedachte: “Het is nog maar een kind, het is nog zo klein, het weet nog niets, het weet nog niets van seksuele gevoelens, het zal alles wel weer vergeten”. De vader poetst zijn eigen rol zo snel mogelijk weg, of praat deze innerlijk goed om maar niet te hoeven lijden aan zijn schuld gevoelens. De meest erge misdaden kunnen also door het innerlijk goed gepraat worden, zodat men niet werkelijk hoeft te kijken naar wat men misdaan heeft. Dit is pure zelfmisleiding.

Veelal hebben de mensen er moeite mee om mannen die buitenshuis vaak vriendelijk en beminnelijk gedrag vertonen, verantwoordelijk te zien voor seksueel wangedrag met vrouwen of kinderen. De moeder, echtgenote, dochter, zuster worden eerder

gezien als veroorzaker van incest dan de dader. Wanneer incest plaats vindt zal het slachtoffer problemen hebben om erover te praten, omdat men haar niet gauw zal geloven en omdat zij het risico loopt om de schuld te krijgen. Er ligt meer taboe op het praten over incest dan op het plegen van incest. Wat slachtoffers meemaken en door moeten maken is met geen pen te beschrijven. Het zijn ervaringen die vergelijkbaar zijn met ervaringen van mensen in concentratiekampen. Het is van invloed op heel hun verdere leven.

Het verwerken van incest heeft veel weg van een rouwproces. Rouw om de jeugd die men nooit gehad heeft, rouw om de ouders die er misschien nooit zijn geweest op een manier die je als weldenkend mens mag verwachten, rouw om alles wat men verloren heeft door het seksuele geweld. Het slachtoffer moet vele verwerkingsfasen doorlopen voordat het besef terug is van de eigen kracht, eigen wilsbeschikking, eigenwaarde en het er mogen zijn. Daarnaast moeten zij afrekenen met het voortdurende gevoel van onmacht, onderdrukking en angst. Het slachtoffer moet weer leren te leven, in plaats van slechts te overleven.

Incest is een woord voor seksueel misbruik van kinderen in gezin of familie. Onder seksueel misbruik verstaan wij de seksuele contacten die op initiatief van volwassenen (vader, stiefvader, oom, opa, huisvriend, oudere broer) plaatsvinden, zonder daarbij rekening te houden met de wensen en gevoelens van het kind met wie seksualiteit wordt bedreven.

Incest en overspel waren in de Bijbel ongeoorloofd, onwettig, onbetamelijk en weerzinwekkend. Nu is het zo dat, naar schatting, 1 op de 6-7 vrouwen in hun jeugd misbruikt zijn of nog steeds worden door vader, oom of broer. Jaarlijks worden meer dan 600.000 kinderen in Nederland mishandelt en dit betekent niet alleen dat het kind geschopt of geslagen wordt. Je kunt namelijk moeilijk zien aan een kind of het misbruikt, uitgescholden of

verwaarloosd wordt. Want psychische kindermishandeling is vaak onzichtbaar.

Een van de mythes rondom incest is, dat kinderen het zelf willen en uitlokken, omdat zij verlangen naar seksueel contact met ouderen. Maar een kind wil nooit seks hebben. Seksuele handelingen horen bij een latere levensfase. Seks is voor een kind een blanco blad en een ieder die dit blad voor een kind meent in te kunnen vullen, overschrijdt daarbij de grenzen van het kind. Kinderen hebben behoefte aan aandacht, warmte en tederheid. Bij seksueel misbruik wordt vaak op die behoeften van kinderen ingegaan, om het kind vervolgens te gebruiken voor de bevrediging van de seksuele behoeften van de volwassene. De grens van tederheid naar seksualiteit wordt als dan overschreden. Dit misbruik komt voor in alle soorten van milieu's en alle soorten van beroepen. De meeste mensen denken dat het in hun milieu niet voorkomt. Ze denken dat het niet voorkomt in streng godsdienstige of juist anti-godsdienstige milieu's. Door dit te blijven ontkennen en dood te zwijgen, houden zij mede daardoor incest in stand, want de dader kan ongehinderd doorgaan (kijkt u maar naar het misbruik van kinderen binnen de Roomse kerk). Het misbruik dat hij pleegt komt immers in zijn milieu niet voor. Maar vergeet niet dat de meeste daders zich buitenshuis totaal anders gedragen dan binnenshuis.

Incest begint vaak in de bed/badkamer. De man doet het kind in bed/bad, of gaat samen met het kind in bad en dan begint de ellende. De man (vaak lijden deze mannen aan een vorm van psychopathie) z'n ogen zien dingen waarbij zijn verziekte, op seksueel beluste, gedachtes zich allerlei dingen gaan inbeelden die hij langzaam aan omgaat zetten in daden en zich zelf zo niet langer kan bedwingen. Bijbelse spreuken en teksten bieden veel jongens en mannen de mogelijkheid om het meisje allereerst te ontkrachten, dan te verkrachten en vervolgens het zwijgen op te leggen. Een veel gebruikte tekst is om het misbruik 'met de mantel der liefde te

bedekken'. Daarom moet men onder ogen durven zien hoe bijbelse teksten uitgelegd en gebruikt worden: de ene sekse dient zich te onderwerpen aan het gezag (de wil) van de andere, mannen bepalen hoe vrouwen moeten zijn en vrouwen ontlenuen hun bestaansrecht aan mannen. Daar bij speelt dat er in de hedendaagse christelijke opvoeding veel aspecten zijn die seksueel misbruik bevorderen: de ondergeschikte positie van de vrouw in de kerk en maatschappij, de verkondigde vrouw-beelden, de opvattingen over het huwelijk, gezin en seksualiteit en het verkondigde Godsbeeld. Vrouwen nemen in de kerk een ondergeschikte rol in, zij behoren daar te zwijgen. In de christelijke kerk komt de vrouw als een negatief beeld naar voren. Het beeld dat vrouwen zwak, listig, verleidelijk en zondig zijn. De vrouw wordt meer gezien als brengster van het kwaad, dan als mens met een volledig recht op een bestaan als gelovige. Aan alle vrouwen in de Bijbel mankeert wel iets. De vrouw van Potifar, de vrouw van Izaak en die van Simson, om van Eva maar niet te spreken en vele anderen. God wordt voorgesteld als een streng vaderlijk persoon die ergens boven in de hemel is en alles in de gaten houdt. Doch God is geen persoon maar een allesdoordringende, scheppende, Geest, Energie, Kracht en Macht! Volgens de patriarchale christelijke opvatting vraagt God van kinderen: dat zij hun vader en moeder eren, hun naaste liefhebben, kuis leven en misdrijvingen van anderen onvoorwaardelijk vergeven. Seksueel misbruikte vrouwen proberen als kind volgens deze regels te leven en het iedereen naar de zin te maken. Zij stonden steeds klaar met verontschuldigen voor de dader en dachten dat zij vooral zelf vergeving nodig hadden, omdat zij leerden dat vrouwen door hun verleidelijkheid mannen aanzetten tot onkuisheid. Incest meemaken en dagelijks te horen krijgen dat seksualiteit of 'onkuisheid' slecht en zondig is, en dat vrouwen als verleidelijke en lichtzinnige wezens er de schuld van zijn, betekent voor meisjes een verwarrende en verregaande belastende ervaring. Een ervaring die met zoveel angst, schuldgevoel en isolement gepaard gaat dat degenen die dit in hun jeugd meemaken er hun

hele verdere leven onder gebukt kunnen gaan. Want als God goed, rechtvaardig, almachtig en alwetend is, en dit alles laat gebeuren, dan moet er wel wat met henzelf aan de hand zijn. Dan zijn zij misschien slecht, of is dit misbruik ergens goed voor. Als God dit met hen voorheeft moeten ze zich er ook niet tegen verzetten. Door deze wijze van denken komen zij steeds meer in een neergaande spiraal van vertwijfeling en angst terecht. **Daarom is seksueel misbruik van vrouwen in christelijke gezinnen de ernstigste vorm van misbruik die de mannen, door toedoen van de christelijke kerk toegekende macht, begaan kunnen.** En dat alles onder de schijn van christen-zijn, onder de schijn van trouwe vrome kerkganger. Wel zondags, liefst drie keer, in het zwarte pak naar de kerk met een ernstig vroom gezicht; maar ondertussen. Hoe kunnen deze mannen vredig naar de kerk gaan, met in hun zondagse pak de Bijbel en in die Bijbel een tekst als: En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde? In de ene hand de Bijbel of collectezak en zich met de andere hand aan hun dochters, zusters, nichtjes of kleinkinderen vergrijpen. God spot met al die huichelarij en vroom doenerij, Hij lacht erom. Zoals Hij ook eenmaal zal lachen in hunlieder verderf. *Die in den hemel woont, zal lachen; JHWH zal hen bespotten (Ps. 2:4).*

In de patriarchale maatschappij visie wordt verondersteld dat mannen terecht een overheersende positie in de maatschappij innemen, omdat zij daar van nature meer geschikt voor zouden zijn.

Men beweert dat mannen van nature nou eenmaal krachtiger, sterker, weerbaarder, rationeler en ondernemender zijn. Vanuit diezelfde visie moeten vrouwen, vanwege hun mogelijkheid om kinderen te baren, andere taken vervullen in de maatschappij: de verzorgende en ondergeschikte taken. Die taken zouden ook beter passen bij de aard van de vrouw, omdat de vrouw nou eenmaal zwakker, liever, emotioneler en afhankelijker zou zijn dan mannen.

Maar God heeft de taken tussen vrouwen en mannen zo verdeeld dat vrouw en man elkaar in een relatie door hun verschillende aard kunnen aanvullen. In elke man zit iets vrouwelijks en in iedere vrouw iets mannelijks. In elk mens zijn beiden aanwezig. Nu is het vandaag de dag zo dat de man mannelijk opgroeit en wordt door de omgeving daarin bevestigd, zoals de vrouw bevestigd wordt in haar vrouw zijn. Hierdoor ontstaat een onbalans in onszelf, we zijn als het ware niet meer heel. We zijn gedeelde wezens geworden die leven vanuit een dualistische visie in vrouwelijk en mannelijk. Hierdoor is een afhankelijkheid geschapen waarbij de man het vrouwelijke zoekt in een vrouw, en omgekeerd de vrouw het mannelijke zoekt in de man. Deze afhankelijkheid is echter enkel het gevolg van de ontkenning dat we zowel mannelijk als vrouwelijk zijn. Ook mannen hebben een gevoels- en emotionele kant, zoals vrouwen ook een geestelijke kant hebben. (hier ziet u weer de twee hersenhelften) Het is enkel onze eigen overtuiging die er voor zorgt dat we deze kanten te weinig toelaten in ons leven. Mannen zijn bang om hun gevoeligheden te laten merken, omdat ze anders misschien niet als een echte man gezien worden, en vrouwen ontkennen hun mannelijke kant om niet teveel als een manwijf gezien te worden. Jongens wordt al vroeg geleerd dat stoere mannen niet huilen en meisjes wordt al vroeg geleerd dat vrouwen zich niet teveel mogen bemoeien met geestelijke zaken, ze horen te zwijgen in de gemeente. Daarom is het zo dat lieve zachte meisjes, sterke harde jongens zoeken, waarmee hun eigen eigenschappen aangevuld worden zonder werkelijk te leren die capaciteiten in zichzelf te ontwikkelen. In een dergelijke relatie zijn beiden slaaf van elkaar. Er is sprake van karakter compensatie.

Als man en vrouw zich bewust zijn van hun taken, leven vanuit zichzelf en hun mannelijke als wel hun vrouwelijke kant kennen, leren en met elkaar in balans brengen, dan kunnen ze elkaar op een harmonieuze wijze aanvullen. Hierdoor worden relaties niet meer compensaties van gemis en gebaseerd op afhankelijkheden, maar een bron van onvoorwaardelijk liefhebben. Dan is er geen

machtsverschil. De macht-weegschaal is dan in perfecte balans. Je houdt dan van de ander niet om wat die persoon kan of doet, maar om wie die persoon is. En zo is het zoals God het bedoeld heeft. Er wordt ook in de wet geboden om vader en moeder op gelijke wijze te eren.

De patriarchale invloed kunt u zelfs in onze taal en allerlei gewoontes terug vinden. Als we het hebben over de God van Israël, dan zeggen we: “De God van Abraham, Izaak en Jakob”. Waarom zeggen we nooit: “De God van Sara, Rebekka en Rachel”? Waarom alleen altijd de aartsvaders en nooit de aartsmoeders? Als er gesproken wordt over de twee personen in een huwelijk, dan zeggen we altijd man en vrouw. Eerst de man en daarna de vrouw. Waarom de man altijd eerst? (Met opzet heb ik het in dit boek wisselend neer geschreven). Als we het hebben over kinderen, zeggen we altijd jongen en meisje. Waarom wordt het vrouwelijke aangeduid met een verklein woord, meis-je? Eerlijker en rechtvaardiger zou zijn om te spreken van jongetje en meisje of van jongen en meid.

Bij een huwelijkssluiting wordt altijd eerst de vraag aan de man gesteld, en daarna de vrouw. Op trouwkaarten en geboortekaartjes wordt meestal eerst de man genoemd en daarna de vrouw. Waarom de man altijd eerst? Op de scholen wordt al vroeg geleerd dat de jongens stoer en sterk zijn en de meiden lief, zwak en slap. Zo wordt van jongs af aan de ongelijkheid er in gepompt.

De vrouw is het die leven voort kan brengen en het kan voeden. Mannen kunnen dat niet. Zij is op buitengewone wijze geschapen en toegerust om draagster te zijn van een Goddelijk hoogwaardig doel. Zij is degene die een baarmoeder heeft ontvangen. Zij is degene die kinderen kan opvoeden met een zorg en liefde waaraan niet één man kan tippen. Als een kind zich bezeerd heeft, naar wie gaat het dan om getroost te worden? Wie van de ouders kan het

beste een kind troosten? Als een kind een splinter in zijn vinger heeft, naar wie gaat het dan het eerst naar toe om hulp?

In het evangelie van Issa staat het volgende te lezen: *10. Luister naar wat ik jullie te zeggen heb: Eerbiedig de vrouw, want zij is de moeder van het universum; alle waarheid van de goddelijke schepping is in haar aanwezig. 11. Zij is de grondslag van alles wat goed en schoon is zoals zij ook de kiem in zich draagt van leven en dood. Het hele bestaan van de mens is van haar afhankelijk, want zij is zijn natuurlijke en morele steun bij alles wat hij doet. 20. Sta niet toe dat zij vernederd wordt, door haar te vernederen, vernederen jullie jezelf en dan verlies je het gevoel van liefde. Zonder liefde kan er niets bestaan hier op aarde. 21. Bescherm je vrouw opdat zij jou en jouw hele gezin kan beschermen. Alles wat je voor jouw vrouw doet, voor jouw moeder, voor een weduwe of voor een andere vrouw die in moeilijkheden verkeert, doe je voor jouw God.*

Laten we daarom zuinig zijn op de vrouw en haar eervol, respectvol, als gelijk zijnde behandelen. Want wat is een man zonder een vrouw? Hoe zou een man nageslacht kunnen verkrijgen zonder een vrouw? Wie geeft een man dan het recht om zich meerder en hoger te achten dan een vrouw? Wat is een huishouding zonder een vrouw? Aan de vrouw is de bijzondere gave geschonken om van een woning een huis te maken, waar man en kinderen zich thuis voelen. *De wijsheid der vrouwen bouwt haar huis (Spr. 14:1).* De vrouw is daarom altijd de ziel van huis en gezin. Zij heeft de gaven van hart en geest om een sfeer van gemoedelijkheid en gezelligheid te scheppen. Wat is een gezin waar moeder haar huishouden niet goed weet te besturen, of het huishoudelijk werk maar op z'n beloop laat? Vaak wordt er door de man minderwaardig op het huishoudelijke werk van de vrouw neergekeken. Maar dit is volstrekt onterecht! Laten die mannen maar eens een paar weken het huishouden doen, dan piepen ze wel anders. De vrouw is geheel gelijkwaardig aan de man, maar niet biologisch gelijk. De vrouw schittert het best in het huiselijke leven

en niet zozeer in het publiekelijk leven. Er wordt weleens gezegd: “De man is het hoofd van het gezin en de vrouw het hart van het gezin”. Denkt u daar maar eens over na. *De vrouw is enig en uniek ten opzichte van andere geschapen wezens, daar zij als mens het enige wezen is dat het verband kent tussen geslachtsgemeenschap en zwangerschap, tussen zwangerschap en geboorte, tussen geboorte en leven.* (PF v.d Meer sr).

Ook lezen wij in Genesis 2, dat de vrouw voor de man is “een hulpe tegenover hem”. Zij is de noodzakelijke aanvulling en rechtzetting van de mannelijke eenzijdigheden. Want over het algemeen is de man eenzijdig begaafd en ontwikkeld. Hij is de vakman, de specialist, en hij moet dat ook wel zijn om een beroep uit te kunnen oefenen en het brood te verdienen. **Maar de vrouw is universeel. Er is geen alzijdiger beroep dan dat van huisvrouw.** Zij moet van alle markten thuis zijn. Daarvan getuigt Spreuken 31. Hieruit is ook te verklaren dat, als in een gezin de vader wegvalt, dat wel maatschappelijke gevolgen heeft, maar het gezin als zodanig toch in tact blijft. Door haar alzijdigheid kan een vrouw als alleenstaande zich in haar eenzaamheid beter handhaven dan een alleenstaande man. Door zijn eenzijdigheden is een man hulpbehoevender. De vrouw is van nature verfijnd, niet zwak. En de man is van nature daadkrachtig, niet grof.

In een ieder van ons leeft een destructieve gedachte. Een destructieve gedachte van uit elkaar halen, ontleden, slopen, kapot maken, vernietigen en doden. Deze gedachte beïnvloedt heel ons leven en de samenleving op een negatieve manier. Door deze gedachte toe te laten leven wij in een wereld vol pijn en ellende. Het is deze gedachte die aanzet tot wapens maken, oorlogen voeren, dieren misbruiken en doden, atomen splitsen, atoombommen, menselijke lichamen ontleden, organen handel,

klonen, DNA beïnvloeden of wijzigen, oerwouden vernietigen, natuur vervuiling enz. deze destructieve gedachte is een gevolg van de degeneratie en degeneratie is weer een gevolg van het in strijd leven met de natuurwetten. Vooral het mannelijk geslacht is sterk beïnvloed door deze destructieve gedachte. Want zegt u het zelf maar; alle hiervoor genoemde zaken die voort komen uit deze gedachte, zijn veelal door mannen uitgedacht en uitgevoerd. Wie voeren de oorlogen? Wie hebben de atoombommen ontwikkeld? Wie verwoesten de natuur? Wie zijn in hoofdzaak de daders van moord, verkrachting, diefstal, seksueel misbruik en allerhande ellende? Wij mannen! Wij mannen zijn hoofdschuldige en hoofdverantwoordelijke voor de meeste ellende waarin de Aarde thans verkeert. Laten, wij mannen, ons diep schamen! Laten de vaders er zich bewust van zijn dat zij eerst de wereld en hun leefomgeving moeten verbeteren voordat zij kinderen op deze Aarde zetten. De Aarde snelt nu naar de totale vernietiging, dat gunt u uw kinderen toch niet?

Elke vader zou moeten streven naar het grote en wijze inzicht hoe hij zijn kinderen gelukkig en rechtvaardig groot kan brengen.

Er is een echt vrouwelijke grootheid, die niet op slagvelden, noch in raadzaalen, noch in boekvertrekken wordt gezien, maar welke zegenrijke werking zich in de heilzaamste gevolgen openbaart, al heeft ze in de stilte gewerkt. Wie heeft liefde tot God, liefde tot christelijke deugd, in de harten der kinderen geplant? Wie heeft den eerbied voor het Bijbelboek, dat kostbaarste huis sierraad onzer godsdienstige vaders, ook in de aanzienlijkste geslachten, bewaard? Dat zijn uwe verdiensten geweest, Nederlandse vrouwen! Terwijl uwe echtgenoten, terwijl uwe zonen het vijandelijke zwaard trotseerden of dobberden op eene verbolgen zee, bloeiden, door uwe zorg, deugd en godsdienst en vaderlandsliefde en geluk in uw eerbiedwaardig binnenvertrek. Gij waart sieraden van uw huis, daarom zijt gij sieraden ook van uw vaderland geweest (G. Groen van Prinsterer).

Wat komt er van een samenleving terecht waarin geen eerbied meer is voor de vrouwelijke waardigheid? Wat moet er van een samenleving terecht komen als de vrouwen hun waardigheid verliezen? Waar een vrouw haar vrouwelijke waardigheid verliest, daar verdwijnt uit de samenleving een element, dat op geen enkele wijze kan worden vervangen en met dit element verdwijnt tevens het natuurlijke en nodige gevoel van eerbied, dat de man, naast alle gevoelens van kameraadschap of begeerte, voor de vrouw heeft te koesteren. Waar het, mede door de houding van de vrouw, aan dezen eerbied ontbreekt, daar zal in onze tijden althans, van een opbloei der cultuur moeilijk sprake kunnen zijn. Het ontbreken van eerbied, dat altijd samengaat met gemis aan liefde en rechtvaardigheid, wijst steeds op vervlakking en armoede van de geest.

We zien dus welke invloed er uitgaat van het patriarchale denken en leven. Er is in vroegere tijden ook een matriarchaal tijdperk geweest. Toen hadden de vrouwen de overheersende alléén-macht. Ook dat is niet goed. Zowel het patriarchale als het matriarchale is niet goed, omdat er dan machtsverhoudingen zijn. De verhouding tussen vrouw en man, tussen vrouwen en mannen dient in evenwicht te zijn, dient gelijkgesteld te zijn, dient in harmonie te zijn. Vrouw en man dienen elkaar aan te vullen, zonder dat de één zich meer of beter gevoelt dan de ander. Je vrouw liefhebben is heel wat anders dan over haar te heersen. Het is nooit de bedoeling geweest van JHWH dat de één de ander zou onderdrukken, de één de ander zou vernederen, de één machtiger zou zijn dan de ander. Vrouw en man zijn toch beide het werk van Gods handen? Laten we elkaar daarom vrij en in waarde laten. Dan kunnen we geheel onszelf zijn. Weet u nog wat de voorwaarde was om lief te hebben? *De voorwaarde van lief te hebben is: geheel zichzelf te zijn (JP Paauwe).*

Weet u nog in welke verhouding de twee paarden moesten samenwerken? Als gelijken zijnde.

Daarom wil ik met dit hoofdstuk een aanklacht geven tegen het seksisme in de kerken, tegen de beelden van vrouwelijkheid - dienstbaar, zondig, zwak en machteloos- in het boek de Bijbel, en tegen een sadistische god die misbruikte kinderen in alle eenzaamheid zou laat zitten en van hen zou vragen om degene die hen misbruikt te vergeven.

Eén van de gruwelijkste dingen die een mens kan begaan,
is toch wel het misbruiken van een kind zijn bestaan.

Wat is de mensheid toch diep gevallen,
dat we zelfs kinderen, op een gruwelijke manier, lastig kunnen
vallen.

Wat een verdriet, wat een pijn,
kan er in het leven van zo'n kind toch zijn.

Vol twijfel, angst, en vragen,
waarom zij/hij dit misbruik moet verdragen.

De onmacht die is zo groot,
omdat er weinig tot geen begrip is voor deze ingrijpende nood.

Wat een stempel drukt er op zo'n leven,
omdat het kind geen vrijheid en liefde wordt gegeven.

Een vreselijk diepe wond wordt er geslagen,
waarvan het kind het litteken altijd met zich zal dragen.

De dader zal proberen alles te verzachten en te verzwijgen,
maar eens zal het zijn verdiende loon verkrijgen.

Gods zegen kan nimmer op het leven van de dader rusten,
omdat Hij gruwelt van de mens die leeft naar zulke duivelse lusten.

Wat is dan toch een mens,
die daar leeft naar zijn eigen wens.

Ja, wat zal het op de hernieuwde aarde toch heerlijk zijn,
als er geen kind, man of vrouw meer hoeft te leven met littekens of
pijn.

26-01-2013, Kootwijkerbroek

Aan de redactie van "Opgemerkt", met het vriendelijke verzoek of
dit geplaatst kan worden.

De rol van vrouwen.

Binnen de gereformeerde gezindte speelt zich een actuele discussie af over het standpunt: vrouwen in de politiek. De gereformeerde gezindte wil op grond van de Bijbel, en dan met name Paulus zijn uitspraken, geen vrouwen in de politiek. Maar.....ik lees in mijn Bijbel van een vrouw die een profetes was, legeraanvoerster en richteres van Israël. Zij (Deborah, wat betekent: vlijtig) stond aan het hoofd van het volk en het volk ging naar haar toe om raad. Vervolgens gaat zij zelf mee de strijd in en geeft bevelen aan de aanvoerder, zij bestuurt dus een heel leger. Later wordt zij zelfs een moeder in Israel genoemd. Hoe kan de gereformeerde gezindte met de Bijbel in de hand beweren dat van Godswege een vrouw moet zwijgen, geen volk mag besturen laat staan een politieke rol vervullen? De mens is naar Gods beeld geschapen. Zowel de vrouw als de man. Hoe kunnen wij dan nu, het vrouwelijke vernederen, veronachtzamen en oneerbiedwaardig maken? Stond er in ons land nog maar eens een Deborah, Jael, of Hulda op die ons de weg wees naar de levende God. Wat een rijke zegen zou zij zijn voor ons land.

Pieter v.d Meer jr.
Harskamperweg 5
3774JN Kootwijkerbroek

